

יגאל הורביץ (על דוכן הכנסת)
הוא שיקר!

חיים הרצוג האשים את דיין באסון מלחמת יום הכיפורים * דודנו של דיין טען שהרצוג מסר דיווחי שקר לרמטכ"ל כשהיה ראש אמ"ן

במפתיע, מבלי שהוא עצמו ציפה לכך, לדרגת ראש אמ"ן. היה זה אחרי שבחודש אפריל 1959 אירעה פרשת "ברווי המים" בצה"ל. היה זה תרגיל הגיוס הכושל, שהבהיל את המדינה כולה ושבעקבותיו זרק שר הביטחון דאז מתחם קדיהם את האלוף מאיר וורע ואת ראש אמ"ן, האלוף יהושפט הרכבי. פרשת "ברווי מים" (שזכתה לכינוי זה

על שם הצופן של אחת היחידות שנקראו אז באופן דרמאטי מעל גלי הרדיו, ב" כמה שפות, להתגייס מייד) היתה אחת מנקודות-השיא של התקופה. בן-רצוג נוצר רה במדינה אווירה של מלחמה, המונים זרמו לנקודות האיסוף, ומנחם בגין בירך מעל דוכן הכנסת את צה"ל חיוצא למילי-חמה — מבלי לדעת איזו מלחמה, נגד מי ועל מה.

הפרשה הרגיזה את דויד בן-גוריון עד כדי כך שסילק מייד את כל מי שנראה לו אחראי לגוהל הרשלני של התרגיל, אחרי חקירה קצרה. מאחר שלא היה אז מועמד טבעי לתפקיד

רמטכ"לים דן סקוב וצור
האם ידע אמ"ן מראש על ריכוזי האויבים?

למלא את תפקידו באורח פעיל עד שנת 1962, כשנה לפני התפטרות דויד בן-גוריון.

מגן האליל

רשת הרצוג היתה ידועה בתוככי צה"ל אך לא פורסמה מעולם. שכן, אם אומנם היה הרצוג אחראי למחדלים בתחום המודיעין, לא היה זה דווקא כישלונו שלו. היו אלה מסוג המחדלים שאיפיינו את חיל-המודיעין של צה"ל מאז מלחמת העצמאות ועד מלחמת יום-הכיפורים. כך, למשל, בעקבות מידע קדש ב-1956, אירע מחדל מודיעיני חמור ששימש נושא לדיוניה של ועדת-חקירה. היה זה אחרי שנשיא בריית-המועצות השמיע איום עקיף

ראש אמ"ן נזכרו בהרצוג, מיתרו למנותו לתפקיד. הרצוג עצמו נהג לספר כיצד קיבל את המינוי בעת שהיה בטיול במצדה, הטיס בעצמו מטוס לתל-אביב כדי להיכנס מיד לתפקידו.

שבועות מיספר אחרי שקיבל את התפקיד נפטר אביו, יצחק אייזיק הלוי הרצוג, מי שהיה הרב האשכנזי הראשי לישראל. באמ"ן הדביקו אז להרצוג את הכינוי "היתום". לא עברו חודשים רבים מאז נכנס "היתום" לתפקידו והוא התנגש עם מי שהיה אז הרמטכ"ל, רב-אלוף חיים לסקוב, למרות שגם לסקוב כהרצוג הוא חניך האסי כולה של הצבא הבריטי, לא שררו יחסים לבביים בין השניים. בשנת 1960 היה זה לסקוב שהאשים את הרצוג בשתי פרשיות, שבהן לא פעל ראש אמ"ן, לדעתו, כראוי.

"היתום" של "הבדולח"

שר הביטחון, משה דיין, משתמש בשיטת ההשמצה הפרלמנטרית כדי לפרוע חשבונות אישיים ומשפחתיים. כמעט תמיד הוא עושה זאת בכל פעם שדיין, אלילו הנערץ, נמצא בצרה. הוא נחלץ או לעזרתו כדי להשמיץ את תוקפיו של דיין, כשהוא מסתתר מאחורי חסינותו הפרלמנטרית.

מלחמה אישית מלוכלכת

צהרתו של הורביץ השבוע כי הוא מוכן להסיר את חסינותו כדי שחיים

ראש אמ"ן הרצוג
האם הוא הסתיר מידע?

הרצוג יוכל לתבוע אותו לדין על האשמוז, תיו, לא היתה אלא הצהרה נבובה, ריקה מתוכן, ללא כל כיסוי. שכן, ניתן להסיר את חסינותו של ח"כ כאשר הוא מבצע עבירה פלילית שאינה קשורה בתפקידו, כדי שאפשר יהיה להעמידו למישפט. אולם אין כל אפשרות להסיר חסינות מחבר-כנסת על דברים שהוא אומר בתוקף תפקידו, הן בכנסת והן בכל מקום אחר. אפילו הם מחוסנים ולא ניתן להעמידו עליהם לדין.

לעומת זאת, אם רוצה הורביץ להוכיח את צידקת טענותיו, יש בידו אפשרות פשוטה לכך. שכן היה זה חיים הרצוג שכינה אותו כשקרן, בטענו שהשתמש בר שקר וכוכו כדי לפרוע עימו חשבונות (המשך בעמוד 26)

מצריים להכניס כוחות בסדר גודל ניכר לסיני. מה שאירע במלחמת יום-הכיפורים לאמ"ן היה רק המשך המסורת ושיטת הקונצפציות.

משום כך לא ראה איש מעולם בתקריט שאירעה בין הרצוג ללסקוב כתם על הקאריירה של הרצוג. עד שבא השבוע ח"כ הורביץ ושלף את הפרשה התמוסה מנככי העבר.

השאלה המתבקשת היא, כמובן, אם היה ח"כ הורביץ מוטרד כל כך מאמינותו של הרצוג, מדוע בחר לתקוף אותו דווקא עכשיו? אם האמין שהרצוג אומנם העלים מידע בעת שכיחן כראש אמ"ן, מדוע שמר זאת בסוד עד כה?

התשובה על שאלה זו נמצאת באישיותו של יגאל הורביץ עצמו. אין זו הפעם הראשונה שהורביץ, דודנו של מי שהיה